

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 12. februar 2019
(OR. en)

5816/19

ECOFIN 71
UEM 23
SOC 50
EMPL 39
COMPET 78
ENV 85
EDUC 35
RECH 58
ENER 41
JAI 67

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra: Generalsekretariatet for Rådet

til: delegationerne

Tidl. dok. nr.: 5814/19

Vedr.: Rapport om finanspolitisk holdbarhed 2018

- Økofinrådets konklusioner
-

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om Rapport om finanspolitisk holdbarhed 2018, der blev vedtaget af Rådet på 3671. samling den 12. februar 2019.

RAPPORT OM FINANSPOLITISK HOLDBARHED 2018

Økofinrådets konklusioner

Rådet (økonomi og finans)

1. SER MED TILFREDSHED PÅ Kommissionens "Rapport om finanspolitisk holdbarhed 2018", som ajourfører og forbedrer den flerdimensionelle tilgang til vurdering af den finanspolitiske holdbarhed i Den Europæiske Union, og som bygger på rapporten om befolkningsaldringen 2018; BEKRÆFTER, at Kommissionens analyse af finanspolitisk holdbarhed har forskellige funktioner, herunder anvendelse til kortlægning af mulige finanspolitiske risici under opbygning i EU-landene og anvendelse som grundlag for formuleringen af politikkrav og henstillinger inden for rammerne af stabilitets- og vækstpagten og det europæiske semester;
2. UNDERSTREGER, at situationen stadig er skrøbelig på kort sigt, og at der er konstateret finanspolitiske risici for ét land. Imidlertid er høje eller stigende gælds niveauer i visse medlemsstater fortsat en væsentlig kilde til sårbarhed på kort sigt, som eventuelt kan føre til finanspolitiske risici selv på kort sigt, såfremt de finansielle markeders forventninger skifter;
3. FREMHÆVER, at på mellemlang sigt synes syv EU-lande at være i høj risiko, og fire andre lande står over for mellemhøj risiko, hovedsagelig på grund af høje offentlige gælds niveauer, som i visse tilfælde forværres af en svag finanspolitisk situation, følsomhed over for negative chok og forventede aldersrelaterede offentlige udgifter;
4. NOTERER SIG, at såvel gældsholdbarhedsanalysen som indikatoren af det finanspolitiske gab (S2) er anvendt til at berige konklusionerne om finanspolitisk holdbarhed på lang sigt; BEMÆRKER, at seks EU-lande synes at være i høj risiko med hensyn til holdbarheden på lang sigt, og 14 lande i mellemhøj risiko, hovedsagelig som følge af forventede stigende omkostninger i forbindelse med befolkningens aldring, og i nogle tilfælde på grund af sårbarheder i forbindelse med høje offentlige gælds niveauer; ANERKENDER de store udfordringer for de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt som følge af demografiske forandringer;

5. ANERKENDER, at stor offentlig gæld kan hæmme den økonomiske vækst, mindske offentlige financers mulighed for at skabe konjunkturudlignende stabilitet i tilfælde af økonomisk afmatning, og har negative afsmittende virkninger på finansieringsvilkårene og den finansielle stabilitet i de enkelte medlemsstater, især dem, som har euroen som fælles valuta;
6. FREMHÆVER, at en passende kombination af politikker til at håndtere udfordringen i forbindelse med finanspolitisk holdbarhed bør fokusere på at sikre makrofinansiel stabilitet og sunde offentlige financer, herunder ved hjælp af en reform af pensions-, sundhedspleje- og langtidsplejesystemerne, samt kapitalakkumulering og reformer, der øger produktiviteten, væksten og beskæftigelsen, afhængigt af hovedårsagerne til de specifikke udfordringer, som den enkelte medlemsstat står over for; UNDERSTREGER, at gunstige makroøkonomiske vilkår, herunder lave rentesatser, bør udnyttes til at genopbygge finanspolitiske stødpuder, navnlig i medlemsstater med stor offentlig gæld; UNDERSTREGER, at makroøkonomiske politikker og strukturreformer også bør bidrage til at skabe et økonomisk miljø, der understøtter den finanspolitiske konsolidering i lande, der har behov for at nedbringe den offentlige gæld;
7. UNDERSTREGER, at selv i tilfælde, hvor Kommissionens analyser viser, at der er lav finanspolitisk risiko på mellemlang og lang sigt, skal medlemsstaterne sikre en holdbar finanspolitisk situation, der gør det muligt at modstå eventuelle chok i den økonomiske cyklus; GENTAGER, at EU's finanspolitiske regler skal overholdes nøje for at sikre holdbare gældsniveauer;

8. FREMHÆVER, at omfattende reformer i betragtning af de demografiske udfordringer har en betydelig positiv indvirkning på den langsigtede finanspolitiske holdbarhed, som det fremgår af rapporten om befolkningsaldringen 2018; FASTHOLDER, at det er nødvendigt at fortsætte med passende politiktiltag på alle aldersrelaterede områder og samtidig tage hensyn til de landespecifikke forhold og udfordringen med hensyn til pensionernes tilstrækkelighed samt undgå foranstaltninger, der neutraliserer de holdbarhedsfremmende reformer, der allerede er iværksat; UNDERSTREGER, at dette indebærer en hurtig og omfattende gennemførelse af de landespecifikke henstillinger, der blev fremsat i forbindelse med det europæiske semester, og at medlemsstaterne stadig er nødt til at tage yderligere skridt, om end i forskelligt omfang, til at øge den faktiske pensionsalder, herunder ved at fremme længere og højere deltagelse på arbejdsmarkedet og undgå tidlig tilbagetrækning herfra, samt ved at tilpasse pensionsalderen, den nødvendige bidragsperiode eller pensionsydelse til den forventede levetid; MENER, idet det minder om sine konklusioner af 8. november 2016¹, at det er særlig vigtigt at nå det dobbelte mål om sikring af finanspolitisk holdbarhed og adgang for alle til sundhedstjenesteydelser af høj kvalitet ved at forbedre sundheds- og langtidsplejesystemernes effektivitet;
9. OPFORDRER medlemsstaterne, især dem, der er i høj risiko med hensyn til holdbarheden på mellemlang sigt, til at fokusere på holdbarheds- og vækstorienterede finanspolitiske og strukturpolitiske strategier i deres kommende stabilitets- og konvergensprogrammer, og OPFORDRER medlemsstaterne og Kommissionen til at tage hensyn til disse holdbarhedsresultater i deres analyser, politikkrav og henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester og i stabilitets- og vækstpagten. Disse strategier og udviklingen i de offentlige financers holdbarhed vil under hensyntagen til de nationale kompetenceområder fortsat blive overvåget regelmæssigt af Rådet og Kommissionen, herunder ved i deres vurdering at inddrage udviklingen i makroøkonomiske betingelser, finanspolitikker og strukturreformer, navnlig inden for pensions-, sundheds- og langtidsplejesystemerne;

¹ Rådets konklusioner af 8. november 2016 om den fælles rapport fra Udvalget for Økonomisk Politik og Kommissionen om sundhedspleje og langtidspleje i EU.

10. OPFORDRER Kommissionen til senest i begyndelsen af 2022 at foretage sin regelmæssige dybtgående samlede vurdering af de offentlige financers holdbarhed, herunder yderligere forbedre metoderne til vurdering af de offentlige financers holdbarhed, og anvende de ajourførte prognoser for de aldersrelaterede udgifter i den kommende rapport om befolkningsaldringen 2021 samt i mellemtiden regelmæssigt ajourføre sin vurdering af holdbarheden (ved hjælp af Debt Sustainability Monitor (rapport om gældens holdbarhed)). Udvalget for Økonomisk Politik bør på grundlag af den indgående samlede vurdering aflægge rapport til Rådet.
-